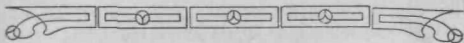

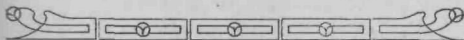
† Anton Kržič.

Dolgo vrsto let ste — dragi prijatelji in naročniki našega »Angelčka« — videli natisnjeno ime † Antona Kržiča na zadnji strani vsakega zvezka — s pridevkom »urednik«. Vsak list, tudi »Angelček«, ima svojega urednika, ki skrbi za poučne, mične sestavke, za zabavne pripovedke, sploh za vse, kar zanimlje mlade, pridne bralke in bralce. Tak urednik — pa kako vesten, marljiv in iznajdljiv — je bil tudi Anton Kržič, ki ga pa ni več med živimi. Prvi petek meseca decembra — dan presvetega Srca Jezusovega — zgodaj zjutraj je zatisnil svoje trudne oči po dolgem bolehanju, po štiriletnem samotarskem bivanju v sobi. Ne smete pa misliti, da je pokojni urednik imel samo skrb za »Angelčka«. Glavni njegov poklic je bil v tem, da je vzgajal mladeniče in mladenke, ki so si izbrali učiteljski stan; poprej je pa bil katehet na uršulinskih šolah v Ljubljani. Ves prosti čas je pa pokojni mladino ljub daroval naši deci, našemu mlademu naraščaju. Urejeval je mladinska lista »Vrtec« in »Angelček«, spisoval je vzgojne in poučne knjige, pomagal povsod, kjer se je dalo kaj storiti v prid in na korist mladini. Skrbel je predvsem za dušno hrano mladim srcem, podpiral dobre, krščanske učitelje in njih društvo; a z isto vnemo je sodeloval tudi pri društvih, ki so ustanovljena za to, da delijo podporo in prehrano revnim učencem in dijakom.

Velikim in slavnim možem postavljajo spomenike. Rajni profesor in častni kanonik Kržič bo ostal slaven in v hvaležnem spominu vseh Slovencev brez kamenitega ali bronastega spomenika; proslavljala ga bodo njegova dela, njegovi številni spisi. In ko-

† Anton Kržič.

liko jih je! Kar je pa najvažnejše v njegovih spisih, sestavkih in knjigah, je to, da jih vsakdo lahko bere, bere s pridom in veseljem. Kar je zapisal, je vse premišljeno, pretehtano in očiščeno. Vsak spis, vsako knjigo, ki ima njegovo ime, vzame lahko v roke vsak otrok. Tako rahločutnega, nežno nadahnjenega, tankovestnega mladinskega pisatelja, kot je pokojni Kržič, bi težko našli.

Mladini najbolj prikupljivi so »Zgledi bogoljubnih otrok«, potem 13 snopičev »Vzorno življenje naših priprošnjikov v nebesih«, knjiga »Vzorniki prvega svetega obhajila«, potem pa 24 letnikov »Angelčka«. Knjig, ki jih je spisal za odrastle, tu ne naštevamo.

Rajni Kržič res zasluži, da se ga s hvaležnostjo spominjamo, ne samo zato, ker je bil odličen gospod, marveč tembolj, ker je res ves gorel za srečo, blagor in nedolžnost mladine; pa tudi zato, ker je bil poštena, blaga duša, ker je neprestano delal kakor čebelica.

Njegova delavnost, radodarnost, požrtvovalnost in ljubezen do bližnjega nam bodi za zgled. Kljub tolikemu trudu in delu je bil pa vsekdar živahen, vesel, šegav in dovtipen, znamenje poštenega, neomadeževanega srca. V družbi poštenih in po mišljenju sorodnih ljudi je bil poln življenja in iskreno vesel; vedno pa je ohranil in varoval stanovsko resnost in dostojnost.

Učimo se od njega, da bomo tudi mi svoje življenje in vse svoje zmožnosti porabili Bogu na čast, bližnjemu v blagor. Ni treba, da dosežemo visoko službo, potrebno pa je, da si naberemo visoko skladovnico dobrih del. Delajmo, dokler je dan; pride noč, ko ne bo več mogoče!

A. Čadež.